

Abstrakt

Přestože Maurice Merleau-Ponty nenapsal knihu, která by se vysloveně zabývala filosofií přírody, díky vydaným zápiskům z jeho přednášek na Collège de France je zjevné, že tuto problematiku považoval za velice aktuální. Filosofie, jež ve svých antropologických a ontologických konceptech odhlíží od přírody, totiž není podle Merleau-Pontyho schopna podat o lidském bytí realistický obraz. Nemá-li ovšem filosofie přírody podlehnout metafyzice či exaktní vědě, musí vycházet z promýšlení našeho tělesného, a tedy i perceptivně-emocionálního bytí ve světě. Součástí tohoto zájmu o přírodu je rovněž zájem o jiné než lidské živé bytosti, které ji tělesně obývají a vztahují se k ní svým vlastním způsobem, ačkoli s námi mohou sdílet důležité biologické a behaviorální znaky. V Merleau-Pontyho filosofii se tak významně setkává fenomenologie (nejen lidské) tělesnosti a vitality s úvahami o tom, co je to přírodní bytí, jakož i reflexe jistých přírodovědeckých konceptů s projasňováním filosofického pojmu přírody.